

Nr 234.

Av herrar **Olsson** i Staxäng och **Wallerius**, om viss utsträckning av tiden för importförbud för hummer.

Den kungl. kungörelse av den 30 juni 1933, som i viss mån reglerar hummerfisket, stipulerar importförbud på hummer under tiden från och med den 15 juli till och med den 15 september. Förbudet sammanfaller sålunda med fredningstiden i Sunnerviken och fiskevattnen söder därom. Emellertid är hummern för att trygga beståndet fredad i Norrviken även under senare hälften av september. Det synes därför hummerfiskarne oformligt och är dem dessutom till stor indirekt skada, att importförbudet ej får gälla till den tid, då fisket först får börja i denna länsdel, då hummerfisket spelar en betydande roll och i vanliga fall betalas med de högsta priserna.

Gång efter annan ha de förgäves sökt få importförbudet förlängt. För någon tid sedan avtog regeringen en framställning därom, som emellertid ifrågasatte importförbud under längre tid än enbart fredningstiden i svenskt territorialvatten. Även till riksdagen ha de tidigare väddat om rättelse. Trots den till synes ringa utsikt att vinna gehör för saken, som finnes att döma av de föregående försökens negativa resultat, vill jag ännu en gång draga frågan inför riksdagen, enär den är av sådan vikt och betydelse, att den ovillkorligen bör beaktas. Den återkommer med för varje gång större skärpa, intill dess att den nått en för vårt hummerfiske tillfredsställande lösning.

Tidsskillnaden mellan fredningen och importförbudet skapar i Norrviken bisarra förhållanden, som belysa det oegentliga i nuvarande bestämmelser. Hummerhandlarna här importera under senare delen av fredningstiden ansevärliga mängder hummer, som de sumpå. När våra hummerfiskare sedan med oktober månads ingång börja sitt fiske, verka lagren av importhummer i hög grad tryckande på priserna. Detta är så mycket mer att beklaga, som Norrvikenfiskarne, därest importförbudet sammanföll med fredningstiden även i Norrviken, skulle kunna draga en icke obetydlig fördel av att fisket i södra länsdelen börjar tidigare på hösten och eventuellt sumpad hummer där hinna säljas ut, så att inga större lager trycka priserna.

Det bör vara staten angeläget att så långt det är möjligt stödja och befrämja avsättningen av våra hummerfiskares fångster och varje åtgärd, som kan verka stabiliserande för fisket utan att den alltför mycket stör de handelspolitiska förhållandena.

Med stöd av vad som ovan anförts, få vi sålunda hemställa,

att riksdagen ville besluta utsträcka importförbudet på hummern till och med den 30 september, då fredningstiden upphör i Norrviken.

Stockholm den 23 januari 1937.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Adolf Wallerius.
